

ZALÁN TIBOR

Búcsú San Juantól

M-nek, Fl-nek és Gy-nek, a trópusokra

*Hajnalra a tengert kitakarítják
az angyalok*

*Fürdik a fényben a sziget
hullámról hullámra lép
távolodik kinek érkezését
várják éghez támasztott pálmák*

*Éneklő békák araszolják
az éjszaka húsára
a geometrikus vörös jeleket
verejték és szomjúság csap át
az őserdő jajgatása fölött*

*Közelebb hajolva fölismerhetővé
válík a forró kő magánya is*

*Az írás vakon tapogatja a sorsok
kitüremkedéseit
áradó ezüstben várnak nagyszárnyú
gépek lent az öbölben*

Édes rumok öt óra után

És a só csapkodó éjszakái

*Aztán fölfakadnak az egek
spanyol hódítók arany szekerei
villámlanak a trópusi vihar
örvényei között*

*A kifejtetlen jövő
lány vonalakból férceli
sorsok párás álarcát a
horizontra – összefonódva állnak
hárman ők
Lábuk alatt morajlik
verődik szétválík és
önmagába hanyatlik vissza
az óceán*

Feltételes megálló

*éltél
s akire rábízta ezt
régóta elfelejtkeztek rólad
A barrikádokon tévelygő
nagy témákról leolvadt a méz
a máz*

*magadban dűnnyögöd meg ne hallja:
hidegek a lélek vermei*

összebújik lent angyal és az állat

angyal és állat

*talán ezért hogy
nem könyörögsz többé
senkinek szeretetért
bár reszketsz és
a falnak vered magadat éjjelente*

*Deres üveglapokat ropogtat az ősz
merülő évszak – ködből
a langyos semmibe át*

*mintha utazás
és mintha
elkezdődött volna valami máris*

valami más